

Sygn. akt V CSK 347/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa J. F. i M. F.
przeciwko S. W. i D. W.
z udziałem interwenienta ubocznego J. N.
o zaniechanie naruszeń i zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 23 marca 2016 r., sygn. akt I ACa (...), I ACz (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powodów na rzecz pozwanych kwotę 540 (pięćset czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Powodowie – J. i M. F. złożyli skargę, kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 23 marca 2016 r., w którym dokonano zmiany wyroku Sądu Okręgowego z dnia 25 listopada 2015 r. i zakazano pozwanym naruszania prawa własności i dóbr osobistych powodów przez generowanie hałasu z pracy przedsiębiorstwa prowadzonego przez pozwanych. Jednocześnie nałożono na pozwanych wyszczególnione w wyroku powinności mające na celu ograniczenie emisji hałasu (pkt 1 wyroku). Oddalono obie apelacje stron w pozostałym zakresie, wniesione od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 25 listopada 2015 r. (pkt 2 zaskarżonego wyroku). Skargą kasacyjną powoda zaskarżono rozstrzygnięcie zawierające oddalenie apelacji wniesionej przez powodów.

W skardze kasacyjnej podniesiono naruszenie art. 222 § 2 k.c. w zw. z art. 24 § 1 k.c. i art. 378 § 1 k.p.c. Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący wyjaśnił, że wniesiona skarga zasługuje na przyjęcie, ponieważ jest oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku treść skargi kasacyjnej i zawartą w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie kasacji do rozpoznania oraz treść odpowiedzi pozwanych na skargę, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie nie występuje – wbrew stanowisku skarżącego – przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. W świetle bowiem dokonanych ustaleń faktycznych w zakresie dotyczącym immisji w postaci wibracji powodowanych przez tartak pozwanych immisje takie nie przekraczają dopuszczalnych norm, ale także nie zakłócają ponad przeciętną miarę (art. 144 k.c.) korzystania z nieruchomości powodów (s. 36 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Na takie ustalenia Sądów meriti trafnie zwrócono uwagę w treści odpowiedzi na skargę obojga pozwanych (k. 34 i 38 akt sprawy). W tej sytuacji nie można twierdzić, że złożona skarga jest oczywiście uzasadniona w zakresie objętym zaskarżeniem (pkt 2 wyroku Sądu Apelacyjnego).

W takiej sytuacji Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do postanowień art. 98 k.p.c., art. 108 k.p.c. i § 8 pkt 2, 10 ust. 4 rozporządzenia MS z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015, poz. 1804). Przedmiotem zaskarżenia w skardze kasacyjnej było rozstrzygnięcie zawarte w pkt 2 wyroku Sądu Apelacyjnego, w którym oddalono apelację powodów w zakresie dotyczącym ochrony dóbr osobistych w związku z emisjami w postaci wibracji z sąsiedniej nieruchomości.